

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi S. Ż.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NSP 140/25, na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 czerwca 2025 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

S. Ż. (dalej: „skarżący”) 19 maja 2025 r. wniósł do Sądu Najwyższego pismo, wskazując w nim m.in.: „dotyczy czynu Postanowienia i wypisywanych „bzdór” w uzasadnieniu z dn. 06.05.2025 Syg. Akt I NSP 140/25 przez SSN Adam Redzik (Neo-Sąd) w temacie wadliwych prawnie i dowodowo wyroków I-inst II K 505/19 i II-inst IV Ka 847/21 jak i I KK 331/22”. W piśmie tym skarżący wniósł o „wznowienie postępowania, rozpatrzenia skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy m.in. z art. 540 k.p.k. w którym nie zalecono wykonania czynności sądowi. Jak i obsady z błędem prawnym (28.08.2018-10.10.2018)”.

Postanowieniem z 6 maja 2025 r. Sąd Najwyższy w sprawie I NSP 140/25 odrzucił skargę skarżącego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Artykuł 3 ustawy o skardze na przewlekłość zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09).

Powyższe prowadzi do wniosku, że w postępowaniach innych niż te, o których mowa w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość, skarga nie przysługuje. Z tego względu nie można przyjąć, że wniesienie przedmiotowego środka jest dopuszczalne w przypadku postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

W piśmie z 19 maja 2025 r. skarżący wskazał na postanowienie i jego uzasadnienie z 6 maja 2025 r. o sygn. akt I NSP 140/25. Wynika stąd jasno, że dotyczy ono postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, która toczyła się przed Sądem Najwyższym właśnie pod sygn. I NSP 140/25. Jak zostało to już wyżej podkreślone, w postępowaniach tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, a zatem skarga ta jest niedopuszczalna i jako taka podlega pozostawieniu bez rozpoznania.

Niezależnie od powyższego Sąd Najwyższy wskazuje, że nie przysługuje prawo wznowienia postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Mając na uwadze powyższe względy, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość *a contrario* i art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji.

[D.Z.]

[a.ł]